

Mijn hart

Mijn hart wandelde langs de zee
het liep op het ritme van de dag
ik volgde het gehoorzaam.

Soms stond het even stil en
keek uit over het water.

Soms trippelde het koket en
sprong opzij voor een golf.

Maar daarna sjokte het langs de
vloedlijn en keek niet meer op of om
het zuchtte achter het duin.

Mijn arme hart :
kon ik het in mijn handen nemen
ik goot het leeg in de zee
en vulde het met licht.

Johanna Kruit